

time, men vi er naturligvis klar over, at det største regeringsparti, Socialdemokratiet, har sine meget gode grunde til ikke at ville være med her. Det virker jo, som om regeringen med statsministeren i spidsen ganske enkelt ikke tør komme til Folketinget, uden at de mere eller mindre politisk udnævnte embedsmænd har skrevet hvert eneste ord ned på forhånd.

Der er stillet forskellige forslag, der tilsigter at gøre forespørgselsdebatterne kvikkere og hurtigere og få fremmet forespørgslerne hurtigere til forhandling.

Vi siger ja til disse forslag, og vi siger tillige stort set ja til de ændrede taletider.

Det er i forslaget nævnt som et grundsynspunkt, at udvalgene skal indrette deres område efter fordelingen af forretningerne mellem ministrene. Det grundsynspunkt er vi fuldkommen uenige i. Vi mener bestemt ikke, at et sådant synspunkt er udtryk for en styrkelse af Folketinget. Det er tværtimod udtryk for, at Folketinget blot skal rette ind efter regeringen.

Det er vi tordnende imod. Det er grundlæggende for vor opfattelse af det parlamentariske arbejde, at Folketinget selv helt suverænt afgør sin arbejdsform, herunder arbejdsfordelingen mellem udvalgene.

Vi er i øvrigt enige i de forslag, der tilsigter at gøre udvalgsarbejdet mere synligt, og vi vil meget gerne i diskussion om, hvorvidt der skal være mere åbenhed om og i Folketingsudvalgenes arbejde.

Der er stillet forslag om en væsentlig ændring af proceduren ved behandlingen af finansloven her i Folketinget. Naturligvis skal der være en førstebehandling i forbindelse med fremsættelsen. Det bør være Folketinget og ikke pressen, der sætter debatten. Vi er altså tilhængere af princippet om en førstebehandling kort tid efter fremsættelsen, men vil se nøjere på, hvordan dette princip kan udmøntes.

Det er helt afgørende, at Folketinget får den fornødne tid til at forberede sig på førstebehandlingen. Muligvis er det mest praktisk, at den tekniske gennemgang i Finansudvalget ligger forud for førstebehandlingen.

Proceduren skal ændres for at styrke Folketinget, og der skal være tid til at sætte sig ind i den omfangsrige lov. Det tager tid for partierne at sætte sig ind i en lov, som specialister i ministerierne har været måneder om at udarbejde.

Tiden er i det hele taget blevet et problem her i Folketinget. Vi kunne have ønsket os, at man i højere grad havde tilkendegivet, at det er Folke-

tinget og ikke regeringen, der skal bestemme Folketingets tidsplan. Det er helt uacceptabelt, at så mange lovforslag fremsættes så sent. Det er helt uacceptabelt, at ministerier gennem langsomme svar saboterer deres egen lovgivning. Men det er måske, fordi man slet ikke ønsker forslagene gennemført, men bare fremsat af hensyn til vælgerne.

Folketinget bør føre regeringen i langt kortere snor; vil en regering ikke komme med et lovforslag i tide eller svare udvalgene i ordentlig tid, bliver der ingen lovgivning. Jeg kan godt se, at der er små pip i forslagens bemærkninger om dette problem, men det er ikke tilstrækkeligt.

Vi er altså positive over for mange af punkterne i forslaget, men vi mener ikke, at man kan standse ved det. Der er f.eks. et behov for, at kvaliteten af regeringens lovforslag højnes ganske betragteligt, og at det bliver muligt for både Folketinget og offentligheden at gennemskue lovforslagene og forudse, hvordan retsstillingen for den enkelte bliver, når lovene er ført ud i livet. Det er helt afgørende for Venstre, at vi får fremsat en retssikkerhedsreform; det har vi fremsat lovforslag om, og vi vil vende tilbage til diskussionen.

Henning Grove (KF):

Det er vel ganske naturligt med det pres, der hviler på Folketinget med de mange lovforslag, med de mange forespørgsler, der er, med de mange spørgsmål, der stilles, at man en gang imellem ser på arbejdet i Folketinget, dels på arbejdet i salen, dels på, hvad der sker i udvalgene, men også forholdene for de enkelte folketingsmedlemmer.

Det har været diskuteret – også ved siden af det, der er lagt frem her – om man af hensyn til folketingsmedlemmerne skulle samle afstemningerne på én dag, f.eks. samle alle afstemninger til om torsdagen.

Vi må sige, at det er vi imod i Det Konservative Folkeparti. Vi mener, det er rimeligt, at man de dage, man arbejder i Folketinget, også kan få afstemninger. Vi mener egentlig, at vi er gået langt nok i den retning derved, at vi normalt holder onsdage fri for afstemninger, så afstemninger kun kan finde sted tirsdage og torsdage.

Vi har også diskuteret karakteren af forespørgsler. Jeg synes, det er glimrende, at vi også kan få små og korte forespørgsler. Det kunne måske samtidig medføre, at vi kunne se på onsdagsspørgsmålene. For der har jo været nogen tendens til, at man har stillet 3-4-5 spørgsmål